

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

<p>SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL</p> <p>08/06/2012</p> <p>EIXIDA NÚM. 38918</p>

Ajuntament de Dénia
Sra. Alcaldesa-Presidenta
Pl. de la Constitució, 10
DÉNIA - 03700 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 1111247 i acumulades
=====

Senyora,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...) i altres, que va ser registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposaven els fets i les consideracions següents:

- “Que la pàgina web www.deniashopping.denia.es, com també la guia desplegable “*Guía de comercios Dénia. Dénia shopping guide*”, està exclusivament en castellà, i que considera que esta circumstància vulnera la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.”

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va se admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l’Ajuntament de Dénia donava compte del següent:

“La Regidoria de Comerç de l’Ajuntament de Dénia per al compliment del seu objectiu de promocionar i dinamitzar el sector comercial del municipi desenvolupa actuacions de comunicació en línia amb les propostes contingudes en el Pla d’Acció Comercial, desenvolupat en 2009 i subvencionat per la Generalitat Valenciana.

Dénia és un municipi amb una àmplia i atractiva oferta comercial, a més de ser un municipi de marcat caràcter turístic. Amb l'objectiu de generar sinergies entre ambdós sectors, una de les actuacions impulsades per la Regidoria de Comerç va ser el desenvolupament d'una ferramenta que donara a conèixer al turista l'àmplia oferta comercial del municipi i la seua localització, la qual cosa es va concretar en un format de guia de butxaca que contenia un plànol de Dénia i la relació de comerços agrupats per sectors i ordenats alfabèticament per carrers, junt amb la ubicació en el plànol.

La Guia de Comerç es va editar per primera vegada en 2010. D'esta primera edició es van repartir 10.000 exemplars i en 2011 es va reeditar, esta vegada amb una tirada de 30.000 exemplars, repartits íntegrament en els hotels, càmpings, agències de viatges, comerços i restaurants del municipi i en els punts Tourist Info i en la pròpia Oficina de Turisme.

La Guia de Comerç de Dénia es va realitzar en versió bilingüe, en castellà i en anglès, pel fet que el seu públic objectiu són els turistes del municipi que procedixen, segons les dades de la Regidoria de Turisme, en un 50% aproximadament del territori nacional i en un altre 50% són de procedència estrangera, principalment de Regne Unit.”

Els interessats, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no van formular cap al·legació, per la qual cosa resollem l'expedient amb les dades que hi ha a l'expedient, i és per això que li demane que considere els arguments que li expose tot seguit i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem:

En primer lloc, hem de dir que esta institució és conscient de l'esforç econòmic que comporta, sobretot per als ajuntaments, configurar pàgines web oficials, emetre impresos, fullets i publicitat institucional en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, i que, de vegades, esta actuació és endarrerida davant necessitats més urgents com ara els servicis socials, la dependència, els menors, els ancians, l'educació o petites infraestructures.

No obstant això anterior, el Síndic de Greuges, alt comissionat dels drets fonamentals dels valencians, recollits en el títol I de la Constitució espanyola i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, no pot deixar de fer una reflexió sobre l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans i sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 5é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'hi instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autòniques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de bandejar qualsevol forma de discriminació lingüística.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

L'esmentada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua històrica i pròpia del nostre poble" i, d'altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

Atenent a tot el que hem exposat més amunt, i de conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, **SUGERIM A L'AJUNTAMENT DE DÉNIA** que en les pròximes

campanyes publicitàries institucionals, com la que ens ocupa, adopte totes les mesures escaients perquè els fullets i formularis que emeta siguen redactats en les dues llengües

cooficials a la Comunitat Valenciana, i tanmateix, que adapte els continguts de la seua pàgina web al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

D'acord amb la normativa citada, li agraïm que ens remeta en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació del recordatori de deures legals que es fa o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

En transcórrer el termini d'una setmana, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana